

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

Sophon.

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

מלכא רלכיש מלכא רעלון שימשא
 וסיהרא קמו במדור יהון תלתיו ושית שען
 עמד במימדך איתגברו בתקוה ניערון
 צבורתך בועם תצעד ארז באף תרוש
 עים באתיך לוס על סנאי עמד באת
 נאיתגלותך למתבר רשועי ארעא ברושן
 תקטל עמיא יצאת לישע עמד לישע
 את מיטחך מחצת ראשמבית רשע
 ערות וסוד עד צואר פלה איתגליתא
 למיפרק ית עמד למיפרק ית מיטחך
 שויתאמו קדמיהון מלכיא ושוילטונא
 מכתיהון תריכות חייבא תכרת חליתון
 רגלי עמד על צוארי פנאי יהון הרבמא
 מימדך קיים לעלמין
 נקבת במטור ראש פרזיו יכערו להפיצו
 על יצתם כמו לאכל עע במיסתר בועתא
 זמא בחוטריה רמשה וצפרי רישוי מסרת
 פרעה רחשיבו מחשבן בישון על עמד
 רברתען כרוח על עליון וטבעתען כימא
 רמס על דחוקן ושעבידות עמד ויהבו
 עיצא בכיתרא לאוכדיהון דרכת בים
 סוסיד חמר מים רבים איתגליתא על צא
 במרכבת זקדך ברנור מיון פגאין טומעמי
 ותרג בטע לקול גללו שפת יצא רב
 בעצמי ותחת ארע אשר אעיל לוסעיה
 לעלות לעם זגדני אפרת בכל שומעית
 חעו מלכי מן קרב רינא דאיתרע מערא
 לקל מילא איליך עלא סיפנות אסד
 זמעא לחכיפתי ובאתר דשרי אנא ועית
 רשבקני ליום עקא לעידו אפקא גלות
 עמיה מיין ותבדינני כי תאנה לאתפרח
 ואין זכר בנפנים כחש מעשה זור

ושרמות לא עשה אכל צר ממכראה
 צאן ואין בקר ברפתים ארי מלכות
 בכל לא תתקום ולא תעביד שולטוע
 ישראל ותקטלון מלכי מדי ועברי יון
 לא יצלחון ישתיצון רומא ולא יצבון
 קיסופא מירושלם ואני ביהודה אעליה
 אנליה באלהי ישע בכיו על ניסבא
 ופורקנא דתעביד למשיחה ולשאר
 דעמד דישתארון יורון למימד אמר
 נביא ואנא במימרא דלי איבוע אהון
 באהא עביד פורקני יהוה אדני חילי
 ויטכרתי לכאלות ועל כמת דרובני
 למנעח בנענת אהים נר דפעד לי
 בחילא ומשור רגלי קלילין
 כאמילתא ועל בית תורככי
 זקיימינני לדדיליה נעחני
 ונבון קדמוהי אנא מנגן
 בתושבחת

דבר יהוה אשר היה אל צפניה כזכור
 בנבליה בן אמריה בן חזקיה בימי י
 ואשיהו בן אמון מלך יהודה פיתגם
 נבואה מן קני החזה עכ צפניה ברנע
 בנבליה בר אמריה בר חזקיה בימי
 ואשיהו בר אמון מלך שבט רב יהודה
 אסף אסף כל מעל פני הארמה נאם
 יהוה שייצאה אישיו כי כולא מעל אפי
 ארעא זכר אסף אדם ובהמה אסף
 עוף השמים ורג היס והמכשלות
 את הרשעים וחברתי את הארם
 מעל פני הארמה אסף אתשא ו

368 R

ענין

10^m

ובעיר אמה עופא רשמיא ונענינא
 על דסנא תקלתר שיעיא ואישוין
 ותאינשא מעל אפי ארעא אמר יי
 ונטיית יד על יהודה ועל כל יושבי
 ירושלים וחברתי מן המקום הזה את
 שאר הבעל את שם הכמרים עם
 הכהנים וארום מחת גבורתו על איש
 יהודה ועל כל יתבי ירושלים ואיש
 מן אתרא הרין את שאר בעל איתשום
 פלחיהו עיבכו מריהו ואת חמשתיהו
 על הגעת לצבא השמים ואת המשתחווים
 הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם
 וית דסנא על אינרא לחילי שמיא
 ות דסנא דמקיימין בשמא דיהוה
 וימין בטוס פתמריהו ואת הצפונים
 מאחרי יהוה ואשר לאבקשו ארת
 יהוה ולא רדשוהו וית דאוסתהו
 לאחרא מבתר פולחנא דיי ודלא
 תבעו ית דחלתא דיי ולא בעו מן קב
 קרמיהו הם מפני יהוה אלהים כי קחם
 יום יהוה כי המין יהוה ובה הקריש אי
 קראו ספוכל רשיעיא מוקיי אהים
 ארי קריב יומא דעתיד למיתו מוקיי
 ארי אתקו מן קטול ערע מוצעדו
 והיה ביום ובה יהוה ופקדתו
 על השמים ועל בני המלך ועל כל הגשמים
 מלבט נכרי ויהי ביום קטולא דעתיד
 למיתו מוקיי ואסער על דברביא ועל
 בני מלכא ועל כל דמתרנשו למיפלא
 לטעותא ופקדתו על כל הדוג על
 המפתן ביום ההוא המלאים בית
 ארניהם חמם וברמיה ואסער על כל

דמחלכין בצמוכי פלישתא בעדנא
 ההוא דימלו בית ריבנהו חסות ונכליו
 והיה ביום ההוא נאם יהוה
 קול צעקה משער הדגים ויללה מזהמשתה
 ושבר גדול מהנבעות ויהי בעדנא ההוא
 אם יי קל צוחתא מתרע נתיא ויללא מן
 עופא ותברא רבא מוצישתא חיליליו
 ישבי המכתש כי נרמה כל עם כנען ונתי
 כל נטיילי ככף אילילו דיתקין בנחלא
 דקדוין ארי איתבר כל עמא דרמו א
 עובריהו לעובדי עמא דארעא דנעו
 אישתי ציאו כל עתיד נכמא
 והיה בעת ההיא אחפש את ירושלים
 כצרות ופקדתי על האנשים הקפאים על
 שמריהם האמרים בלבכם לא יטיב
 יהוה ולא ירע ויהי בעדנא ההוא אפקד
 כלו שיקן וכל שיקן ית ירושלים כפארבלשין
 בנבר שתא ואסער על כל גובריא דשוק
 שלחא על נכסיהו דאמרו בליבחהו לא
 רעיא קיי לא יטבא ואת לא לאבאשא
 והיה חילם למשכח ובתיהם לטמייה ובע
 בתים ולא ישבו ונעו כרמים ולא ישוק
 את יינם ויהוין נכסיהו לעדי ובתיהו לבוא
 ויבעו בתין ולא יתכון ויעבון כרמין ולא
 ישתו ויתחפרהו קרוב יום יהוה הגדול
 קרוב ובהר מאר קול יום יהוה מר צרה
 שם גבר קריב יומא דעתיד למיתו מוק
 ורבא קריב ומוחי לחרא קל יומא דעתיד
 למיתו מוקיי דביה מרר וצוח תמן
 גבריא מתקטלן יום עברה היום ההוא
 יום צרה ומצוקה יום שואה ומשוואה
 יום חשד ואפלה יום ענו וערפל יומא

מלכות

תעבוד יומא ההוא זום עקא ועיוק זום ריעש
 ואיתרעש זום חשוך וקבל זום עגנא וז
 ואמיטתא זום שופר ותרועה על הערם
 הב צרת ועל הפנת הגבת זום שופר
 וזכבא על קיריא בריבא ועל רמתא
 מנטלתא והצרת לאדם והלכו בעורים
 כי לוחה טאוו שפך רמס כעפר ולחמס
 כגלים ואעיק לבס אינשא והכון כיסמן
 ארוקיי חבו ויטתפך רמחון בעפרא ונ
 ונבילתהון כסחיתא נסכספסגם וחבס
 לא יוכל להצילס ביום עברת יהוה וכאש
 קנאטתא כל הארץ כלה ארץ נבולה
 יעשה את כל יטבי הארץ את כספרהון
 אהדה הון לא יוכל לשיחבותהון ביום
 רועא דיי ובאיטת פורענותיה יסופח
 רשועי ארעא ארונימירא ברס שיצאה
 יעבד עם כל רשועי ארעא
 התקטטו וקטו חגי לא נכספ איתכנשו
 ואיתו ואיתקדבו עם דרא רלא חמיר
 למתב לאוריתא בטרים לרתחק כמץ עבר
 זום בטרים לא יבא עליכס זום אה יהוה ער
 לא תיפוק עליכון עירת בית דינא ותהון
 למיוצא דנסכה רוחא ובטול ארעו מן
 זומא ער לא יתי עליכון תקות רועא דיי
 ער לא יתי עליכון זום רועא דיי בקשו
 את יהוה כל עמי הארץ אשר מטפטו
 פעלו בקשו צדק בקשו ענה אולי תפתרו
 בזום אה יהוה תבעו ית רחלתא דיי כל
 עינותע ארעא דיי רעותיה עברו
 תבעו קושטא תבעו עינותנתא מאים
 יתג עליכון בזום רועא דיי כי ענה עובכה
 תהיה ואשקלון לשממיה אשדור בעהדים

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י

ת
י
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

י
י
י
י
י
י
י
י
י
י

יער שוה ועקרון תעקר ארו ענה שבקא
 תהי ואשקלון לערו אשדור כיד בטחא
 ותרכינה ועקרון תתעקר
 הו יטבי חבל היסני פרימכדכר יהוה
 עליכס כנעו ארץ פלשתים והאבות
 מאין וטב היא דיתבין בספר ימא עמא
 דחייבין לאי שותי צאה גיורת פיתונא
 דיי עליכון דתבין בכנעו ארע פלישתא
 ואבדינה מבלי יתיב והיתה חבל היסנות
 כרת רעים וגדרת צאן ויהי ספר ימא
 ריחות בית מישר רעין וחוטרו רעו
 והיה חבל לטארות בית יהודה עליהס
 ירעו בבתי אשקלון בערב ירבעון כי
 יפקדס יהוה אלהיהם וטב שבותם ויה
 ערבא לטארא רבית יהודה עליר הון
 יתפרצק בבתי אשקלון כיד ברמשא
 יביתון ארו ייעל רוכרנהון לטכאק
 אההון ויתב גלוותהון
 שמעתי חרפת מואב וגרופי בג עמון
 אשר חרפו את עמי ונעילו על גבולם
 שמייע קרמי חיכורי מואב ואיתרובות
 בני עמון דחסידו ית עמי ואיתרברבו
 על תחומהון לכו חי אני נאם יהוה עבאת
 אלהי ישראל כי מואב כסדס תהיה
 ובני עמון בעמרה ממשק חרול ומכרה
 מלח ושממיה ער עולם שארית עמי
 יבזום ויתר עמי ינחלוס בבין קיים אנא
 צב יי עבא אהא רישר ארו מוזכר
 תהי ובני עמון בעמרה משמט מלוחון
 ומחפורין דמלח וערו ער עלמא
 שארא רעמי יבזונן וטאר טבטיא
 וחסענון ואת להס תחת נאונכסי חרפו

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י

10

ונעילו על עם יהודה צבאות דא להון
 חלף איתרברכתהון ארי חלףואתם
 על עמיה דיי צבאות נורא יהוה עליהם
 כי רזה את כל ארץ הארץ וישתחוו
 לו איש ממקומו כל איי העים דחילא
 לו אמר למיפיקהון ארי אמר אוד יעל
 דחלת ארעא ויבעת מן קרמיה גבר
 מאתריה כל ענות עממיה גם אתם
 מושים חללי חרבי חמה אף אתם כושא
 קטילי חרבי תהון וטירו על צפון
 ויאבר את אשור ויטוס את נעור
 לשממה ציה במדבר וירוס מחת ג
 גבורתיה על ציפותא ויאבר ירת
 אתוראה וישוה ית בענה לעו אתם
 כמדברא ורצו בתוכה עררים כל
 חיותו גם קאת גם קפוד בכפתריה
 יליע קול ישורר בחלון חרב בסף כ
 ארזה ערה וישרון בענה עררין כל
 חיות בר אף קתין אף קופרין ובמיתח
 תרעהא יביתון קל עופה רבנע חבנים
 חרבו תרעה וטללה סמרו זאת העיר
 העליוה היושבת לבטח האמרה בלגמ
 אג ואפסי עור אוד היתה לטמיה מרנ
 לחיה כל עבר עליה ושרק יצע מר
 דא קרתא תקיפתא דתבא לרוחצו
 דאמרא בלבה אנא ולית בר מינע עור
 איכרון הות לערו בית מי שור חתמ
 כל דמעבר עליה יכל וינור ירדי
 הו מראה ונגאלה העיר
 חיונה מארמוחא ומתפרקא קרתא
 המבניא לארעא לאשמעה בקול
 לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל

אלהיה לא קרבה לא שמעת בקל עבדוה
 נביא לא קבילת אולפן במימרא ריי לא
 איתרוצת ולפולחנא דאקה לא איתקרבת
 שריה בקרבה אריות שאגים שפטיהואג
 ערב לא צמו לבקר וברכהא בענה מארון
 עמיון דמנה ארבי רמשא לא מורכין
 לצפרא נביאיה פחיים אנשי בגרות כהנה
 חללו קדש חמקו תורה נבי שיקרא רבנות
 באשיון גברין שקרין כהנהא מפפין קורשא
 חטפין באוריתא יהוה צדיק בקרבה לא
 יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן
 לאור לא נערך ולא יודע עול בשות
 וכאה אמר לא טראה שכינתיה בעונה
 ולית קרמיהו למעבר שקר הא בעהור
 עפרא דאזיל ותקין בין דיניה נפיר
 לאפר ט לא מתעבב ולא ירען עוליא
 בהתא הברתי גוים נשמו פעותם החרבת
 חוצתם מבל עבר נצרו עריהם מבל
 איש מאין יטב שיציתי עממיהא עריא
 בר צייתתהון אחריבת שוקיהון מבל ערי
 ציהא קירוניהון מבל אינשא מבל יתיב
 אמרתי אך תירא את תקחי מוסר ולא
 יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן
 השכימו השחיתו כל עליתם אמרתי
 ברם תיר חלון מן קרמי תקבלו אולפן לא
 יפסוק מדוריהון מארע בית שכינתי כל
 טבן דאמרתי להון אמתי להון בכין א
 אקדימו חכילו כל עובדיהון
 לכן חכו לי נאס יהוה ליום קומי לער כי
 משפטוי לאספת גוים לקבצי ממלכות
 לשפר עליהם ועמי בלחרון אפי כי כאש
 קנאתי תאכל כל הארץ בלין סמרו למ

למימי אמר יי לזום איתגלותי למדון
 ארו דני לכנשא עממיא לקר באמלכותא
 למישטר עליהון חיבתתי בלתיקח רוגני
 ארי באישת פורענותי זכופון כלרשיע
 ארעא כי אז אהפר אל עמיס שפה
 ברחה לקרא כלם בשם יהוה לעברו טבם
 אחר ארי בכון אישע על עממיא ממלו
 חד בחור לעלאה כוליהון בשמא ד' יי
 ולמפליח קדמותי בתקחד מעבר לערו
 כוש עתרי בת פוצי זוכילון מצחתי מעבר
 לערוי הודו ברחמיס ותוכון גלות עמי
 דאיתגליאה ויהון מיתן להון האב קודבון
 ביום ההוא לא תכוש מכל עליותך א
 אשר פטעת בני כי אז אפיר מקדבך א
 עליו נאותך לא תוכיפי לגבהה עוד
 בהר קרשי בעידנא ההוא לא תבקותיו
 מכל עובדך כי שיהא המהירת במימרי
 בכין איתי מעיד תקיפי תושבחתיה לא
 תוכפון לא תירברבא עוד בטור אוקדשי
 והשארתי בקרבך עם עע ורל וחסובשם
 יהוה ואשאר בעיר עם ענותן ומיכל
 עולבן ויתר חצון בשמא ההו שארית
 ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב
 ולא ימצא בפיחם לשון תרמית כי המה
 ירשו ודבע ואין מחריד שא לא דישי
 לא יעבדון שקר ולא ימליקו בדבון ולא
 ישתבח בפומיהון לשון דעבלין ארו
 אינו ותפרצתון וישרון ולית דמציר
 רני בת ציון הרועו ישראל שמחיו עליו
 בכל לב בת ירושלים שבחיבבני דציון
 ובעו ישראל חרא ובווע בכל לב בנישמת
 הירושלים הסיר והח משפטיה פנה

10 m
66

איבד מלך ישראל ויהוה בקרבך לא
 תירא רע עוד אצלי ונרמיני שקרא
 מצוד פלי בעלי רכבך מלכיה ויגמר
 לאשר אה שכיתיה בעיק לא תרחיק
 מן קרב כי שא עוד ביום ההוא אמר
 לירושלם אל תיראי וציון אל ידפודיך
 בעידנא ההוא ותאמר לירושלם לא
 תרחיקו ציון לא יתשלן דוד יהוה
 אלהיך בקרבך וצור וישוע וישוע עליו
 כשמחה יחריש באהבתו ועל עליה
 ברנה יי אהר אפר לאשר אה שכיתיה
 בעיר צבד פריק חרלי עלך בחרונא
 יכבוט על חובך ברחמתי ורוץ עלך
 ברמיץ נוע מצוקר אספת ממך היו
 משאת עליה חרפה דהון מעבביו
 ביד ומצ מצוקר איתרחקת מינך וי
 עליון על דהון נסלין וינחון לקיבך
 ומחסרין ליד הגע עשה את כל מעש
 בעת ההיא והושעת את העל ער
 והערה אקבץ ושמתים לתהילה ולטב
 בכל הארץ בשתם האנא עבד
 צמירא עיב כל משעבדך בעידנא
 ההוא ואיפרוק ית מטלטלי אונסיה
 אוקרב ואישונו לתושבחה ולטוב
 בכל ארע בהתתהון בעת ההיא אביא
 אתכם ובעת קבצי אתכם כי ארע
 אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
 בשובי את שכותיכם לעיניכם אמר
 יהוה בעידנא ההוא איבניש יתכון
 ובעידנא הקוא איקריב גלותכון
 ארי איתון יתכון לשום ולתושבחה
 בכל עממי ארעא כד אתיב ית

20

370R

עלונתכון לעצבתון אמר יי

כה אמר יהוה עבדות שימו
 לבבכם על דרכיכם כי אב יצב שו
 לבבון על אורחתכון עלו הדר והבאתם
 עץ וכוונתית וארצה בו ואכבדה אמר
 יהוה סקו לטור אואיתו אעין וכוונתית
 ואיתרעו לאשר אה שמיצתכיה ביקר
 אב יי פעה אל הרבה והנה לפעט והבאתם
 הבית ונפחתו בו יען מה נאם יהוה עבדות
 ועובדתי אשר הוא חרב ואתם רעבאיש
 לביתו מתפנן אתן לסע והו לועי
 ומעלין אתן ליה לביתא ואנא שלחיה
 מאיתא חלה מא אמר יי עבדות חלה
 בית מקדשו והוא חרב ואתן רהסין
 נבר לביתיה על כן עליכם כל או שמים
 מטל ומארץ כל אתי בכלה על כבודי
 חוביכון פקדו שמיא מלאחתא מטרא
 וארעא פסקת מלמי עב פירין ואקרא
 חרב על הארץ ועל החריס ועל הרג
 ועל התירש ועל כל אשר תוציא היא
 הארץ ועל הארם ועל הבקיה ועל כל
 ונע עפפים וקדית חרבא על ארעא ועל
 טוריא ועל עיבורא ועל חמרא ועל
 מי שחא ועל כל דמפקא ארעא ועל
 אינשא ועל בעירא ועל כל לואות ידן
 וישמע זרובל לבן שאחזאל
 ויהושע בן יהו צדק הכהן הגדול וכל
 שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל
 דברי חגי הנביא באשר שלחו יהוה
 אלהיהם אלהם ויראוהם מפני יהוה
 ושמע זרובל בר שאחזאל ויהושע
 בר יהו צדק כהנא רבא וכל שאר
 העמא למימרא רבו אההון ולפיתגמי

בטעת שמים לדריגוש המילך בחדש
 הששני ביום אחר לחודש היה רבי יהוה
 ביד חגי הנביא אל זרובל בן שאחזאל
 פחת יהודה ואל יהושע בן יהו צדק
 חבון העבול לאמר בטעת תרתון ליה
 מלכא בירחא שתיתא כיומא קר
 לירחא הוה פיתגם נבואה מוק ליביד
 חגי נבוא לות זרובל בר שאחזאל
 רבא רבית יהודה ולות יהושע בן יהושע
 כהנא רבא למי כה אמר יהוה עבדות
 העם הוה אמרו לא עת באעת בית
 יהוה להבנות כרטי אב יי צבא למי
 עבא תדיו אמרו ער כען לא מסא
 עידן בית מקדשא רבו לאיתבנאה
 ויהו דבר יהוה ביד חגי
 הנביא לאמר ויהוה פיתגם נבואה
 ביד חגי נבוא למי העת לכם אתם
 שבת בביתכם ספונם והבית הוה
 חרב הכרין כשר לבון דאתון יתבין
 בביתא רמיט ללון בכיורי ארזאובית
 מקדשא תדיו חרוב ועתה כה אמר
 יהוה עבדות שימו לבבכם על דרכיכם
 ובעז כיר אב יי צבא שונו ליבכו ועל
 אורחתכון ורעתם הרבה והבאמעט
 אכל ואין לשבעה שות ואין לשכחה
 והמשתכר משתכר אל צדור נקוב
 זרעתון אתון סג ומעלין זעיר אכלון
 ולא שבעין שתן ולא רחון לכשיוותא
 שחין להון ורמיתג מיתג למארתא

קדוש
היה
ישעיהו
יפדן

למלך

למלך

למלך